

СЕЛЯНИНЪТЪ И НЕГОВИЯТЪ ЗЪЛЪ КОНЬ

Единъ селянинъ ималъ два коня. Единиятъ билъ добъръ и кроткъ, а другиятъ билъ буенъ и зълъ и постоянно ядѣлъ бой. Дотегналъ най-после на селянина този зълъ конь, и той решилъ да го продаде, за да се отърве отъ него.

И, ето, единъ день той го извелъ на пазаря. Спрѣлъ се тамъ и зачакалъ купувачи. Не следъ много дошълъ единъ.

— Продавашъ ли този конь? — запиталъ той.

— Продавамъ го! — отвърналъ селянинътъ.

И купувачътъ се приближилъ да види зжбитѣ на коня. Но още не посегналъ къмъ устата му, коньтъ се изправилъ на заднитѣ си крака и следъ

това съ все сила захапалъ ржката на купувача. Купувачътъ извикалъ отъ болка и, като притисналъ съ другата си ржка ухапаното мѣсто, си заминалъ.

Не следъ много дошълъ другъ купувачъ.

— Продавашъ ли този конь? — запиталъ той.

— Продавамъ го! — отвърналъ селянинътъ.

И купувачътъ се навелъ да види, дали сж здрави краката на коня. Но още сжщия мигъ той получилъ такъвъ силенъ ритникъ, че падналъ зашеметенъ на земята. Следъ като дошълъ на себе си, той казалъ:

— Такъвъ конь не ми трѣбва, — и си заминалъ.

Следъ него дошълъ трети купувачъ.

И той запиталъ:

— Продавашъ ли този конь?

— Продавамъ го! — отвърналъ селянинътъ.

И купувачътъ се метналъ върху гърба на коня, за да види, какъ може да носи. Изведнѣжъ станало нѣщо съвсемъ неочаквано. Коньтъ започналъ да се върти,